

Сборник съдебна практика

Дело C-461/10

**Bonnier Audio AB и др.
срещу
Perfect Communication Sweden AB**

(Преюдициално запитване, отправено от Högsta domstolen)

„Авторско право и сродни права — Обработване на данни в интернет — Нарушаване на изключително право — Аудиокниги, до които е предоставен достъп в интернет чрез FTP сървър на предоставен от интернет оператора IP адрес — Разпореждане до интернет оператора да предостави името и адреса на ползвателя на IP адреса“

Резюме на решението

1. *Сближаване на законодателствата — Запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на общественодостъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи — Директива 2006/24 — Приложно поле — Нарушаване на авторско право чрез интернет*

(член 15 от Директива 2002/58 на Европейския парламент и на Съвета; член 8 от Директива 2004/48 на Европейския парламент и на Съвета; Директива 2006/24 на Европейския парламент и на Съвета)

2. *Сближаване на законодателствата — Сектор на далекосъобщенията — Обработка на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации — Директива 2002/58 — Спазване на правата върху интелектуална собственост — Директива 2004/48 — Нарушаване на авторско право чрез интернет*

(Директиви 2002/58 и 2004/48 на Европейския парламент и на Съвета)

1. Директива 2006/24 за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на общественодостъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи и за изменение на Директива 2002/58 относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) трябва да се тълкува в смисъл, че не изключва прилагането на национално законодателство, което е прието въз основа на член 8 от Директива 2004/48 относно упражняването на права върху интелектуалната собственост и допуска, с цел да се идентифицира даден абонат на интернет услуги или интернет потребител, доставчикът на интернет услугите да бъде задължен да предостави на носителя на авторското право или на лицето, на което носителят е отстъпил изключителни права, информация за самоличността на абоната, на когото този доставчик е предоставил конкретен IP адрес (интернет протокол), за който се твърди, че е използван за извършване на нарушението на авторското право, тъй като подобно законодателство не попада в приложното поле *ratione materiae* на Директива 2006/24.

Всъщност, на първо място, от член 11 във връзка със съображение 12 от Директива 2006/24 произтича, че тази директива представлява специална правна уредба с ограничено приложно поле, която дерогира и замества общата Директива 2002/58, и в частност член 15, параграф 1 от нея.

На второ място, посоченото национално законодателство преследва цел, различна от тази на Директива 2006/24. То се отнася до предаването на данни в рамките на гражданско производство с цел да се установи нарушение на правата на интелектуална собственост, докато Директива 2006/24 се отнася изключително до обработването и запазването на данни, създадени или обработени от доставчиците на общественодостъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи, за целите на разследването, разкриването и преследването на сериозни престъпления, както и до предоставянето на тези данни на компетентните национални органи. В това отношение няма значение фактът, че съответната държава членка все още не е транспонирала Директива 2006/24, макар срокът за това да е изтекъл.

(вж. точки 40, 43, 44, 46 и 61 и диспозитива)

2. Директива 2002/58 относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) и Директива 2004/48 относно упражняването на права върху интелектуалната собственост трябва да се тълкуват в смисъл, че не изключват прилагането на национално законодателство, което допуска, с цел да се идентифицира даден абонат на интернет услуги или интернет потребител, доставчикът на интернет услугите да бъде задължен да предостави на носителя на авторското право или на лицето, на което носителят е отстъпил изключителни права, информация за самоличността на абоната, на когото този доставчик е предоставил конкретен IP адрес (интернет протокол), за който се твърди, че е използван за извършване на нарушението на авторското право, доколкото това законодателство позволява на националната юрисдикция, която е сезирана с подадено от надлежна страна искане да се издаде разпореждане за разкриване на лични данни, да претегли съответните противоположни интереси, като съобрази обстоятелствата на конкретния случай и надлежно отчете изискванията, произтичащи от принципа на пропорционалност.

Всъщност при транспонирането на тези директиви държавите членки са длъжни да следят за тълкуване на последните, което позволява да се осигури подходящо равновесие между различните основни права, защитени от правовия ред на Съюза. На следващо място, при въвеждане на мерките за транспониране на тези директиви органите и юрисдикциите на държавите членки трябва не само да тълкуват националното си право в съответствие с тези директиви, но и да не допускат да се основават на тълкуване на последните, което би влязло в конфликт с посочените основни права или с другите общи принципи на правото на Съюза като принципа на пропорционалност.

(вж. точки 56 и 61 и диспозитива)